

indskrænkes til kun at gælde den mandlige Part. Naar dette Middel virkelig er af en saa udmærket Kvalitet, hvorfor skulde man saa forholde det saakaldte svage Køn en saa fortrinlig Maade at blive opdraget paa? Hvis man vil have, at der skal være en vis Konsekvens i det, naar man vil beholde dette Middel, hvad jeg dog stærkt vil advare imod, og hvis man mener, at det er af betydelig pædagogisk Værdi, vil jeg ogsaa betragte det som noget urigtigt at forholde det andet Køn at faa Andel i dette udmærkede Middel, som det synes at være for dem, der forsvarer dets Anvendelse ogsaa overfor Lærlinge.

Den højtærede Minister mener, at den Form, som sidste Stykke af § 2 har faaet — det, der angaar de større Virksomheder, som har med Lærlinge at gøre —, er rigtigt affattet. Jeg holder stadig paa — og den højtærede Minister synes ikke at ville ind paa at bevise det modsatte —, at som dette Stykke er affattet nu, er det saaledes, at en Virksomhed godt kan blive ved at gaa og godt kan blive dømt Gang efter Gang, bare man skifter den Mand, som har med Uddannelsen at gøre; Virksomheden kan blive ved at gaa Aar efter Aar og Gang paa Gang blive dømt i Henhold til § 2, uden at der i og for sig røres ved selve det uheldige i hele Forholdet.

Jeg vil gerne komme med en ganske enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Kayser. Han var stærkt ude for den Anskuelse, at Mestrene i Almindelighed ikke var interesserede i at have Lærlinge. Efter hans Formening var det meget ofte saaledes, at de tog dem for Samfundets Skyld eller for de unges Skyld. Jeg vil gerne indrømme, at der rundt omkring i Landet er Tusinder af Mestres, som udfører et udmærket Arbejde med Hensyn til Uddannelse af Lærlinge og omfatter dem med stor Interesse og Kærlighed. Det er rigtigt. Men jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at for disse Mennesker, for disse udmærkede Mestres, bliver Loven ikke skrevet; Loven er for dem, der ikke er, som de bør være. Enhver Lov, og navnlig en Lov af den Karakter her, giver man ikke for de gode, ikke for dem, der opfylder de Betingelser, der egentlig burde være satte som noget, der skulde kvalificere dem til at uddanne Lærlinge, men man giver Loven, fordi der indenfor alle Lag og Samfundsklasser er nogle, der ikke er, som de bør være; det er dem, der skal rammes af Lovens Bestemmelser. Derfor bør Loven have en saadan Affattelse, at den svage Part, Lærlingen, bliver beskyttet ad Lov-

givningens Vej, saaledes at han baade faar en god Uddannelse og tillige bliver beskyttet mod en alt for korporlig Overlast. Jeg hørte bl. a., at det ærede Medlem, som var Ordfører for Partiet Venstre (J. C. A. Larsen), syntes at være ude for den Opfattelse, at denne meget omtalte Revselsesret, som man vil beholde, endogsaa skulde kunne anvendes af Svendene i Værkstedet. Er det Tilfældet, finder jeg, at det er endnu værre, end jeg havde troet; jeg synes, det er galt nok, at det skal være Mestrene tilladt at bruge den Slags Midler. Men skal det endogsaa kunne tillades de unge Svende at anvende dem, finder jeg, at det er et endnu kraftigere Bevis for, at Bestemmelsen om korporlig Revselse bør tages ud af Loven. Saa vidt jeg forstaaer det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen, var det hans Mening, at saaledes gik det til i Øjeblikket, og jeg synes heller ikke, at det ærede Medlem havde noget særligt Ønske om at faa dette meget uheldige Forhold ændret.

Men som jeg sagde til at begynde med, mener jeg, at de fleste Ting, der forhandles her, egner sig bedst til en fortsat Behandling i et Udvalg. Jeg skal derfor endnu en Gang tilsige mit Partis Støtte til et godt Resultat denne Sag vedrørende. Vi vil gerne møde til dette Arbejde, og vi har ikke paa Forhaand sat os fast i noget ganske afgjort, men skal være villige til at naa et godt Resultat, hvorved jeg forstaaer et Resultat, der først og fremmest paa bedst mulig Maade sikrer den svage Part, Lærlingen, og i næste Instans naturligvis gør Forholdene saaledes, at det ogsaa maa blive til Gavn og Glæde, om man vil, for Virksomhederne, hvori de unge skal uddannes.

Jensen (Broby): Jeg vil gerne ligesom mit Partis Ordfører (J. C. A. Larsen) benytte Lejligheden til at sige Ministeren Tak for det Lovforslag, der er fremkommet. Lovforslaget i sin foreliggende Skikkelse er et Udtryk for, hvad man har ment, der var Udsigt til at faa gennemført, og det er fremkommet som et Resultat af det, der er sket i de to foregaaende Udvalg i Folketinget, hvortil Sagen har været henvist. Naar det er sagt af det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen, at Lovforslaget er ensidigt, kan jeg ikke anerkende det, hvorimod man kunde sige om det forrige Lovforslag, at det var ensidigt. I nærværende Lovforslag er der derimod taget Hensyn til begge Sider, og det er mit Haab, at det skal lykkes at faa Lovforslaget ført igennem, saaledes at vi deraf kan faa en god Lærlingelov.